

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 12 • 2020

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

pomalů nám končí poněkud zvláštní rok. Až budeme v jeho závěru bilancovat, každý sám za sebe bude určitě uvažovat nad tím, jaký vlastně ten rok byl. Když jsem vám všem v lednovém Okénku přála dostatek naděje, odvahy, zdraví a radosti, vůbec by mě ani nenapadlo, jak budeme v průběhu celého roku tohle vše potřebovat. A zároveň znovuobjevovat význam těchto nenápadných slov, která často používáme úplně bezděky.

S prosincem jsou ale spojeny především vánoční svátky. Abychom tyto nejkrásnější svátky roku mohli prožít opravdově, měla by jim předcházet důkladnější příprava. A tou je v církevním kalendáři doba adventní. Je to období očekávání, rozjímání a dobročinnosti, období naděje. Můžeme více než kdy jindy myslet na druhé a udělat pro ně něco dobrého. Věnovat jim čas, dárek nebo konkrétní pomoc. Můžeme říct svému bližnímu: „Jsem tu pro tebe, co potřebuješ?“ A že se to občas nepodaří, nevadí. Vždyť to můžeme zkusit znovu.

Nejznámějším symbolem je adventní věnec, na kterém postupně zapalujeme čtyři svíce. Čím více světla na věnci přibývá, tím více se přibližují svátky narození Ježíše Krista, který neváhal přijít do chudoby betlémských jeslí. A já vám všem přeji, aby toto Světlo prozářilo o vánocích naše srdce i domovy. Ať si jej nenecháme zatemnit nebo uhasit běžnými starostmi a zkouškami, ale ani těžkostmi, které mohou znenadání přijít.

Přeji Vám požehnané a pokojné vánoční svátky.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Malá Charitní soutěž

Zpestřit předvánoční čas nejen klientům všech služeb, ale také všem zaměstnancům, kteří se nebojí ledajakých výzev, se rozhodli v Charitě Jeseník a vyhlásili malou předvánoční soutěž. O vítězi bude rozhodovat veřejnost na facebooku Charity a vyhlášení proběhne jen pár dní před Vánocemi.

Znáte to, když o svátcích přijdete k někomu na návštěvu a jen vejdete, dýchne na vás vánoční atmosféra. Často už venku na dveřích mají krásný věnec, uvnitř to voní jehličím nebo cukrovím nebo třeba svařeným vínem. Nazdobený stromeček, ozdoby v oknech, svíčky, světlo, teplo. Prostě ta atmosféra tam je a vy se uvolníte, začnete se usmívat a je vám najednou tak dobře, ačkoliv jste ještě před chvilkou drkotali zuby a toužili třeba jen po tom svařáku. Podobně je to i v našich službách nebo i kancelářích kolegů, když se tam někdo rozhodne to kolem sebe zkrášlit a udělat prostředím klientům, kolegům nebo jen sobě krásnější. To se tam pak hned cítíte mnohem lépe a uvolněně-

ji. Někteří to dělají průběžně celý rok a takoví lidé jsou opravdovým požehnáním, protože dokáží zútulnit a zkrášlit i dobu, která kolikrát tak „útulná“ není.

Letošní rok byl plný strachu a omezení. Pořád nevíme, jak vlastně budeme trávit letošní Vánoce. Boj s obavami a nejistotou bere všem spoustu sil, proto jsme se rozhodli něčím letošní svátky oživit. A tak vyhlášíme soutěž pro všechny služby Charity Jeseník (včetně správy) o nejlepší vánoční výzdobu. A je jedno, jestli jde o výzdobu domova pro seniory, nebo třeba kanceláře našich ekonomek. Zapojit se může kdokoli.

Vyzdobenou místnost, prostor, koutek, stůl pak stačí nafotit a poslat do 13. prosince na mail kamila.macurova@jesenik.charita.cz. Fotky zveřejníme na facebooku Charity Jeseník a veřejnost bude moci do 21. prosince hlasovat o nejlepší výzdobu. V úterý 22. prosince pak zveřejníme výsledky a vítěze odměníme. Všem přejeme hlavně hodně zábavy a příjemného tvoření.

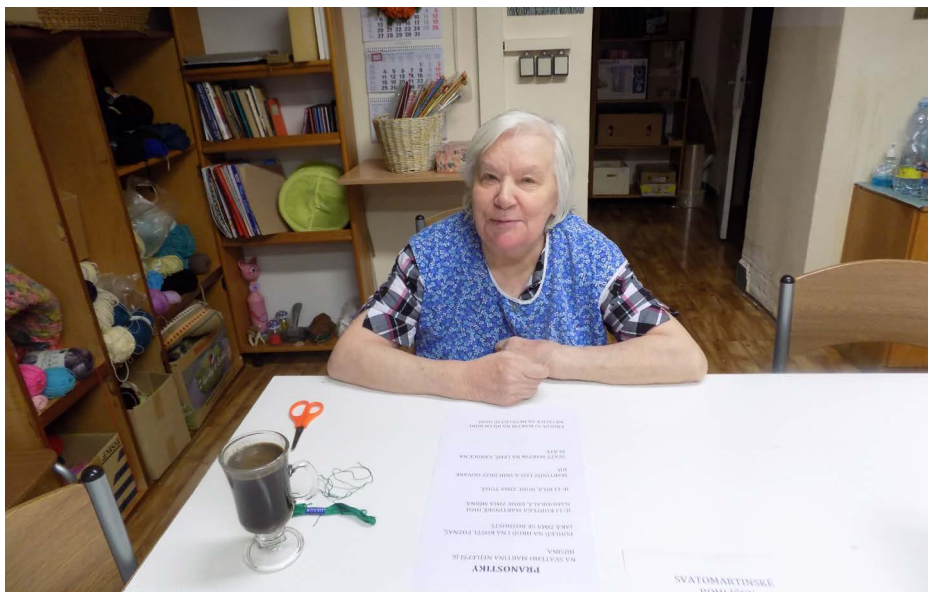
Co nás čeká v prosinci...

- **Soutěž o nejlepší vánoční výzdobu** v rámci celé Charity Jeseník.
- **Adventní rozjímání** nejen v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.
- **Strom splněných přání** v Javorníku pro Domov pokojného stáří sv. Františka.
- **Tradiční dárečkování** v Denním stacionáři Šimon v Jeseníku.
- **Vánoční oslavy** a snad i rodinná setkání nejen na našich domovech.

Čtěte dál ...

- **Sv. Martin ve Vidnavě** (str. 2)
- **Jaká bude Tříkrálovka** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Obdarovaný František** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Sv. Martin ve Vidnavě

Pečení husy, ale také povídání o svatomartinských tradicích zpestřilo období svátku sv. Martina klientům Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Při čekání na upečení husy stihli prolistovat staročeskou kuchařku a rovnou si naplánovali pečení cukroví.

„Sešli jsme se v aktivizační dílně a s klienty jsme si nejdříve povídali o svátku sv. Martina, jak ho prožívali doma,“ říká Jarmila Salvová, která se tomuto tématu s klienty věnovala. Paní Františka popisovala, jak doma chovali husy a před sv. Martinem museli přichystat nejméně dva- cet hus pro známé a rodinu. Sama jich upekla vždy alespoň pět. „Pekla jsem je

pokaždé na stejný způsob – s nádivkou a zelím. Všechny husy se musely zabít do sv. Martina, protože potom už by stejně nerostly a měly by hodně sádra,“ vzpomíná paní Františka.

Při povídání nezapomněli ani na pranostiky. Jarmila Salvová jich několik připravila a na některé si vzpomněli klienti. Například: „Martinské husy na pekáč musí.“

nebo „Na svatého Martina nejlepší je peřina.“

Před samotnou přípravou pečení husy vybírali s klienty vhodný recept. Nakonec se rozhodli pro husu pečenou s jablky, k tomu dva druhy zelí – sladší červené a kyselé bílé a také knedlík. Pečení probíhalo přímo na sv. Martina, tedy ve středu 11. listopadu. Doba pečení byla dlouhá téměř pět hodin. Během pečení husy potírali výpekem, ve kterém rozmíchali i trochu medu. Dobu pečení si zkrátily listováním ve staročeské kuchařce, kde narazili na vánoční recepty. A tak hned začali plánovat pečení perníčků a cukroví. Klienti se na tuto dobu velmi těší.

Snažili se také vzpomenout, kdy naposledy přijel Martin na bílém koni, ale nevzpomněli si. Sněhová nadílka je v posledních letech velmi skromná, hlavně ve Vidnavě. Klienti tak alespoň vzpomínali na dobu, kdy byl sníh od listopadu až do jara a jak si ho užívali, i když odklizení bylo občas spíš k vzteku.

Do přípravy a pečení svatomartinské husy se zapojili téměř všichni. Klienti svými nápady a vzpomínkami, vedoucí domova připravila dva druhy zelí a s pečením pomohla i paní uklízečka Jana. Pekly se totiž dvě husy naráz – jedna v aktivizační dílně a druhá v kuchyni v prvním patře. Vůně pečené husy se tak linula celým domovem.

Adventní věnec pro správu

Je to už tradice, že uživatelé a zaměstnanci Denního stacionáře Šimon jeden z vyrobených adventních věnců věnují správě Charity Jeseník. A jinak tomu bylo i letos.

V Denním stacionáři Šimon začínají s přípravami na Vánoce většinou s předstihem. Dříve už v tuto dobu jezdili po jarmarcích, kde prezentovali své výrobky z pedigu. Letos sice nikam nevyrazí, přesto nezahálí a vyrábí, zdobí, zkrášlují.

Přípravy však nezahmují jen pletení košíků a ozdob, ale také výzdobu stacionáře a výrobu adventních věnců. Ty dělají pravi-

delně už od roku 2015, kdy se zrodila také myšlenka věnovat jeden z věnců na správu Charity Jeseník.

Od té doby už stůl v ředitelně Charity zdobily různé varianty věnců, občas lehce alternativní, ale vždy nápadité. Také letos už na správu Charity mohli zapálit první svíčku a vzpomenout si při tom také na uživatele a zaměstnance Denního stacionáře Šimon.

Kalendářium

- **V roce 2012** proběhlo na Domově pokojného stáří sv. Františka „Vánoční setkání“ s hudební skupinou DARŠAN. Ta zahrála nejen pásmo koled, ale i mnoho známých lidových písní.
- **V roce 2015** pekli v Charitním domě sv. Anežky cukroví. Některá domácí těsta donesly pracovnice domova, něco poslaly z Vývařovny AVE. Nakonec toho bylo tolik, že se pečení rozdělilo do více dnů.

Stalo se ...

Připraveny na zimu

Nejen přezuté zimní gumy, dolitá nemrzoucí kapalina, ale i revize plynu a povinná technická kontrola jsou součástí letošní přípravy na zimní období v Charitní pečovatelské službě. Pečovatelky jsou ale už připraveny - pohledaly rukavice a čepice, v kufrech mají smetáčky a lopaty, takže zima může začít. Jezdí opatrně, copak o to, ale to ranní ometání a rozmrazování auta...

Oslava patronky domova

Oslavu svátku své patronky si v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě nenechali nepřítivnou dobou pokazit. Klienti domova se odpoledne sešli na malé pohoštění a společně se podívali na dokument o sv. Anežce. Oproti loňským rokům se oslavy bohužel nemohli zúčastnit klienti ze sousedního Domova pokojného stáří sv. Hedviky, ale i tak si všichni decentní oslavu užili.

Jaká bude Tříkrálovka?

Tříkrálová sbírka proběhne tentokrát v prodlouženém termínu od 1. do 24. ledna. Letos však její průběh není vůbec jasný. Vše se odvíjí od toho, jaká budou opatření. Pro koledování je nachystáno několik variant. Jisté však je, že sbírka bude.

Přípravy na Tříkrálovou sbírku jsou v Charitě Jeseník v plném proudu. Koordinátorka sbírky Věrka Nováková už kontaktovala koordinátory v obcích, shromáždila potřebný materiál a zapečetila s pomocí kolegyně Zdišky Dvořákové kasičky na obcích a městech.

„Vlastně vůbec nevím, jestli se mám pustit do třídění materiálů pro jednotlivé

koordinátory,“ říká Věrka. Průběh sbírky je totiž zatím nejasný. Každý den sleduje zprávy z kolegia koordinátorů Tříkrálové sbírky v rámci Diecézní charity opavsko-ostravské. Ale ani tam stále není jasno. Čeká se, jak se situace s pandemií bude vyvíjet dál, jestli dojde k uvolnění opatření a koleda proběhne jako vždycky, nebo se budou hledat jiné cesty. I tak je jasné,

že se udělá vše, aby sbírka mohla proběhnout.

V Charitě Jeseník se zatím ale chystá vše pro klasickou koledu. Ta by tentokrát měla probíhat od 1. až do 24. ledna. Varianty průběhu koledování jsou taky už připravené. Buď budou koledníci zase obcházet domácnosti jako vždy, jen budou muset dodržet všechna opatření – roušky, dezinfekce, dodržování odstupu, zpívat jen v dostatečné vzdálenosti nebo vůbec (možná pustit koledu z chytrého telefonu). Nebo budou daná místa, kde budou kasičky dostupné a kde budete moci svůj příspěvek dát. Každopádně bude možné přispět i na účet a tentokrát můžete poslat dar konkrétní Charitě. Každá má totiž svůj variabilní symbol. Tato možnost bude platit, i když bude probíhat klasická koleda.

Veškeré informace k průběhu sbírky budeme aktualizovat na webu a facebooku Charity Jeseník, sledujte je. Také se budeme snažit Vás informovat třeba prostřednictvím obecních a městských rozhlasů či jejich webových stránek. Obce a města v našem okrese jsou této aktivitě nakloněny a my jim touto cestou děkujeme za podporu a spolupráci.

A pozor - ani příští rok nebudete ochuzeni o výtvarnou a fotografickou soutěž. Plakát najdete na straně šest a více informací pak na webu Charity Jeseník.

Strom splněných přání bude

Ačkoliv doba nepřeje žádným společným akcím, ochota pomáhat a dělat něco pro druhé tady stále je. V Javorníku se rozhodli, že i když se nebude moci jako každý rok sejít u vánočního stromu celé město, přání seniorům splní.

Mnoho lidí se těšilo, že začátek adventu bude také o setkání při rozsvěcení vánočního stromu v jejich městě či obci. Ovšem doba tomu nepřeje a tak se stromky nejspíš rozsvítí bez nějaké větší slávy.

V Javorníku ale k tradici patřil také vánoční strom přání, kde si lidé mohli rozebrat přání seniorů z Domova pokojného stáří sv. Fran-

tiška a udělat jim tak na Vánoce radost. Ani letos o tuto možnost udělat někoho šťastným lidé v Javorníku nepřijdou. V informačním centru si budou moci vyzvednout přání seniorů a dárky tam potom také donést. Zástupci informačního centra pak dárky předají domovu, aby si je senioři pod svým stromem splněných přání mohli rozbalit.

Stane se ...

Šimonovo dárečkování

Protože v Denním stacionáři Šimon tráví uživatelé a zaměstnanci Vánoce doma se svými rodinami, rozdávají si drobné dárky ještě před svátky. Zaměstnanci si losují, kterému uživateli koupí dárek, a uživatelé přinesou zase dárky pro zaměstnance. Společné dopoledne při rozdávání dárků jim určitě zpříjemní vánoční výzdoba a poslouchání vánočních hitů.

Adventní rozjímání

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě budou mít letošní advent zpestřený různým vzpomínáním, tradicemi a samozřejmě i pečením. „Každý týden se budeme něčemu věnovat,“ říká Jarmila Salvová. „Třeba teď plánuji povídání o tradicích a o jmeli. Každý ho dostane, může si ho i nazdobit a pak pověsit v pokoji.“ Jak to pak bude s polibky pod jmelím, to už nevíme.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

Každá koruna
pomáhá

Sbírka probíhá od 1. do 14. ledna 2021

Forma sbírky bude upřesněna, buď:

- přijdeme jako vždycky
- přijdeme a dodržíme všechna opatření
- nepřijdeme, ale budete moci přispět jinou formou - dáme vědět, jak

Výtěžek sbírky bude použit na zakoupení auta pro Charitní pečovatelskou službu a pračky a sušičky do Charitní prádelny ve Vidnavě.

„Byla to těžká zkouška,“ říká o průběhu nákazy v domově Jan Zetocha.

Když zavřeli na jaře školy, domluvil se s vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka, tenkrát ještě ve Vlčicích, a začal tam vypomáhat za chybějící personál. Velmi rychle si získal srdce všech klientů i zaměstnanců. Když pak na podzim propukla nákaza v Domově tentokrát už v Javorníku, nezaváhal a přijel pomoci. O tom, jak tuto dobu vnímal, jak zvládá při tom všem pomáhání ještě školu, ale také o tom, jak vnímá adventní dobu jsme si povídali v našem rozhovoru.

Studujete na zdravotnického záchranáře. Co vás vedlo ke studiu tohoto oboru?

Záchranářem jsem chtěl být už od mala. Jako dítě jsem měl hodně úrazů a nehod. Snědl jsem omylem babičce léky na tlak v domnění, že jsou to lentilky, strčil jsem si ve školce kuličku do nosu, a tak pak nešla vytáhnout. V nemocnici jsem byl skoro jako doma a ta práce se mi pravděpodobně zalíbila.

Jak zvládáte studium v této složité době?

Snažím se učit průběžně, i když času na to moc není. Zimní semestr pomalu končí a zkouškové období se blíží. Uvidíme, pokusů je více, není důvod panikařit.

Už na jaře jste pomáhal v Domově pokojného stáří sv. Františka, tenkrát ještě ve Vlčicích. Co Vás motivovalo jít pomáhat?

Školy se zavřely v březnu a nikdo netušil, co bude dál. O naze se tehdy toho moc nevědělo. Přiznám se, měl jsem trochu obavy, co nás čeká. Vláda nás všechny izolovala v našich domácnostech. Postupně se pak začaly objevovat zprávy o nedostatku zdravotnických pracovníků v nemocnicích a já jsem nechtěl nečinně sedět doma. A tak jsem zašel do domova ve Vlčicích a s paní Tomáškovou jsme se domluvili na spolupráci.

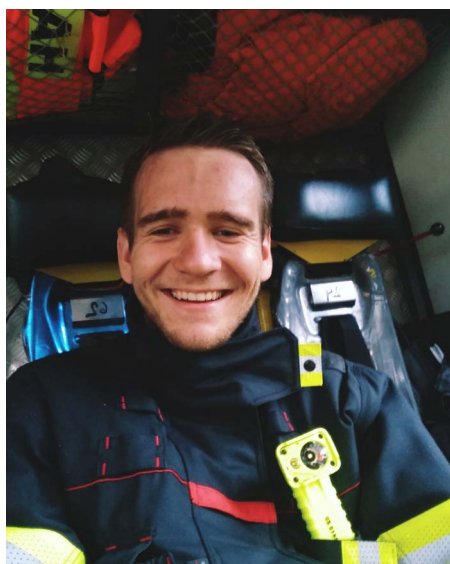
Jak Vás přijali klienti, bylo těžké si k nim najít cestu?

Dá se říct, že s většinou jsem se po chvíli skamarádil a rychle jsme si na sebe zvykli. Někteří klienti měli ze začátku dojem, že jsem lékař, který je přišel navštívit nebo vyšetřit. Dokonce na mne volali pane doktore, což bylo legrační. Čemu se ale stále učím, je správná komunikace se seniory, především s těmi, kteří trpí například Alzheimerovou chorobou.

Co pro Vás představuje stáří, jaké hodnoty si s nimi spojujete?

Stáří se snažím vnímat jako etapu života, která je nevyhnutelná. Se stářím přichází někdy i bolest a osamocení. Z praxe na záchrance jsem zažil několik výjezdů ke zraněnému a dehydratovanému seniorovi, kterého našla rodina či sousedé po několika dnech ležícího na zemi, neschopného pohybu, navíc v tristních podmínkách. Ta-

kových lidí je mi opravdu líto. Už při příchodu do této domácnosti je často zjevné, že senior už péči sám o sebe moc nezvládá a potřebuje nějakou formu pomoci. Proto jsem rád, že existují domovy, terénní programy, které se důstojně starají nejen o fyzickou, ale i psychickou stránku člověka.

Ted' jste pomáhal už v Javorníku. Jak jste vnímal rozdíl mezi Vlčicemi a Javorníkem?

Na bývalém zámku, kde domov dočasně sídlil, pracovala několik let moje babička. Tehdy tam byla tělocvična, družina, knihovna atd. Zámek jsem tedy znal především z jejího vyprávění a z historek, které zažila. Sám jsem byl hodně zvědavý, jak to tam bude vypadat a musím říct, že mě prostředí příjemně překvapilo. Klientům se taky ve Vlčicích líbilo, což je nejdůležitější. Navíc se můžou chlubit tím, že bydleli na zámku. Takových lidí už moc není (smích). No a Javorník, to je paráda. Domov pro seniory se vším všudy. Klienti mají hezké pokoje s výhledy na město a Jánský vrch, výtah, velkou společenskou místnost, zahradu... Rekonstrukce se opravdu podařila.

Tentokrát už jste byl přímo ve službě, kde propukla nákaza. Jak byste srovnal dobu na domově bez covidu a s covidem?

Když jsem se dozvěděl, že se ve Františ-

kovi rozšířila nákaza, měl jsem obavy, jak to tam bude vypadat, jak na tom asi budou klienti zdravotně. Pracovali jsme v ochranných oblecích, neustále se vše dezinfikovalo, strava se podávala na jednorázovém nádobí, klienti zůstávali na pokojích. Byla to pro ně těžká zkouška. Zesláblí, neměli chuť k jídlu, zhoršili se i psychicky - především ti, kteří si vše plně uvědomovali. V ten čas v domově pomáhali další dobrovolníci. Snažili jsme klienty rozveselovat, dodávat jim energii. Den ode dne jsem cítil, že se situace lepší.

Kdy Vám bylo nejhůř?

Smutný den jsem zažil, když přišly výsledky druhého testování klientů a zaměstnanců. Moc dobře nedopadly. Přibývali další pozitivní klienti, které jsme museli stěhovat do izolace. Celý den jsme tiše vzpomínali na zesnulou pečovatelku, pořád jsme tomu nemohli uvěřit. Odpoledne se také začal zhoršovat stav jednoho klienta a večer bohužel zemřel. Ve skafandru jsem strávil asi sedm hodin vkuse. Byla to náročná směna, po fyzické i psychické stránce.

V listopadu jste pomáhal zase v nemocnici. Jak dobíjíte baterky?

Pracoval jsem na chirurgickém oddělení Jesenické nemocnice, kde jsem dělal převážně noční směny. Takže baterky jsem dobíjel především spánkem. Chodím často do přírody, občas si jdu zaběhat. V prosinci mě ještě čeká praxe na záchraně službě a na oddělení ARO. Chybí mi ale sociální kontakt. Snad se brzy vše vrátí do normálu.

Na konci listopadu začal Advent, pomalu se blíží Vánoce. Co pro Vás toto období znamená?

Adventní čas mám hodně rád. Se spolužáky v oblíbené navštěvujeme Horní náměstí v Olomouci, kde se každoročně konají adventní trhy. Otec Florek říká: „Advent je čas, kdy se má člověk zklidnit, myslet na chudé, dát si všechny spory do pořádku a pomalu se připravit na vánoční svátky.“ Snažím se jeho slova plnit.

Děkujeme za rozhovor.

Jan Zetocha – medailon

Bydlí v Bergově, malé osadě u Vlčic. Po absolvování gymnázia se rozhodl pro studium zdravotnického záchranáře. Mezi jeho koníčky patří jízda na kole, lyžování, procházky, běh a činnost ve sboru dobrovolných hasičů.

Charita Jeseník vyhlašuje 14. ročník

VÝTVARNÉ A FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE

na téma

„Tři králové v roce 2021“

Kategorie: I. do 7 let II. 8 - 12 let

Fotografická soutěž není věkově omezená

Své výtvarné práce odevzdávejte do 31. ledna 2021
na střediscích Charity Jeseník

Fotografie posílejte do 19. ledna na e-mail
trikralovka@jesenik.charita.cz

Více informací na www.jesenik.charita.cz

Obdarovaný František

Do služeb Charity Jeseník proudí v poslední době stále více pomoci a drobných dávků. Pracovníci i klienti Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku, i přes nedostatek osobních kontaktů, pociťují přízeň a podporu svého bezprostředního okolí.

Jako každý rok v adventní době v Okénku hodně děkujeme. Je to doba, která nás, jenž pracujeme v sociálních službách, vždy naplňuje vděčností, protože je cítit, že se ve společnosti myslí i na slabé. Znamenává to snad každá sociální služba a je to velice dobrá zpráva.

Po přestěhování Domova pokojného

stáří sv. Františka do nové budovy v Javorníku oslovil pracovníky pan Aleš Procházka s nabídkou velkého množství pokojových květin, které pro nový domov přes léto vypěstoval. K tomu přidal ještě finanční dar na pořízení obalů na květináče, a tak díky němu a jeho květinám získaly společné prostory i jednotlivé

pokoje klientů domácký a útulný vzhled. Moc potěší, když jsou k dobročinnosti motivovány děti, kterým není často potřeba příliš vysvětlovat, co mají dělat a proč, protože pomáhají přirozeně a rády. V domovech Charity Jeseník s tím mají dobré zkušenosti. Děti přicházejí, předávají dárky, obveselují a přirozeně se tak dozvídají, že ne každý je zdravý, mladý a veselý.

Pro klienty Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku vyrobily děti z Dětského domova v Černé Vodě podzimní vazby z přírodnin. Je škoda, že je v téhle době nemohly předat osobně. I tak ale udělaly velkou radost a oživují pokoje klientů. Děti ze Základní školy ve Vlčicích již druhým rokem vyrábějí vánoční kartičky, na kterých budou napsána přání klientů a budou k rozebrání na Vánočním stromě v Informačním centru v Javorníku.

Na začátku letošního adventu nás příjemně překvapili učitelé a vychovatelé ze Základní školy v Javorníku. Když neměli ve škole děti, pustili se do práce sami a vyrobili pro Domov pokojného stáří sv. Františka vlastnoručně šité pytlíčky, roušky, nahřívací polštářky a upekli spoustu cukroví. „Je pěkné, když vidíte, že obdarování není jen formální věc, ale že se někdo opravdu zamýšlí nad tím, co byste potřebovali a navíc to ještě vlastníma rukama vyrobí. Moc si toho vážíme,“ říká vedoucí domova Petra Tomášková.

Z mého pohledu

Zůstala po tobě velká stopa dobra

Dnes jsem se dozvěděla informaci o tom, že se Lidka Procházková, která nás v minulém týdnu opustila, i v posledním přání rozhodla vyzvat své blízké a přátele, aby místo květinových poct pro ni samu, věnovali dar našemu Domovu pokojného stáří sv. Františka. Velmi mě to zasáhlo, stejně jako nedávná zpráva o její těžké nemoci a vzápětí o jejím odchodu. Je těžké tak brzy vůbec používat slova. Bude asi mnoha lidem trvat delší dobu, než se vyrovnají s bolestí a velkou lítostí.

Vzpomněla jsem si, jak mi Lidka přesně před rokem říkala, že miluje tuto adventní dobu, kdy se víc než kdy jindy zaměřuje na to, dělat lidem radost, plnit jejich přání. Není proto divu, že se před lety stala duší projektu Strom splněných přání.

Když vzpomínám a v duchu děkuji, vybaví se mi, co by mi asi Lidka v tuhle

chvilku řekla: „Ale prosím tě, to nic není...“ a já si uvědomuju, kolik toho se svým manželem Alešem udělali a jak to bylo přitom neokázalé. Přestože nikdy nestáli o veřejné poděkování a pocty, jejich dobročinnost je nepřehlédnutelná. Když pak člověk jako Lidka odejde, zůstává po ní velká stopa dobra, která zasáhne všechny, kdo jsou schopni ji vnímat. Pro mě osobně v tom velkém smutku začíná prosvítat i pozitivní odkaz, že má cenu dělat dobré věci, má cenu být laskavý, protože to s naším odchodem nemizí, ale naopak získává na síle.

Děkuji moc nejen za to, co jsi nám věnovala, ale hlavně za to, co jsi mě svým životem naučila.

**Petra Tomášková
vedoucí Domova pokojného
stáří sv. Františka**

Paní Ludmila Procházková tak, jak si ji pamatujeme – darující (loňský Strom splněných přání v Javorníku)

Duchovní zamyšlení

Období adventu nám dává prostor ticha na zamyšlení se nad sebou

V evangeliu podle Matouše můžeme přečíst větu „...Cokoli jste neudělali pro jednoho z těchto nejposlednějších, ani mne jste neudělali...“ (Porov.: Mt 25, 45) Tato věta nás může provádět celý letošní advent. Protože to je čas, kdy si můžeme v tichu uvědomit své prohřešky vůči ní a vůči tomu, kdo ji řekl. Byl to sám Pán Ježíš, když vykládal svým učedníkům o posledním soudu na konci věku. Tato slova se týkají i nás všech, kteří si myslíme, že v našem životě je všechno v pořádku, že jsme hodní, vždyť se modlíme, chodíme do kostela, nemluvíme (sprostě) škaredě. Pomáháme svým bližním a ještě kolikrát. Ale napadlo nás někdy, že mnohé věci děláme jenom těm, kteří si to podle nás zaslouží, nebo jsou to lidé nám milí, blízcí? A co ti, kteří nám ublížili, nebo někomu z našich blízkých, nebo jsou nám nesympatičtí...? Kolik času nebo pomoci věnujeme jim? Nebo kolik možností udělat něco dobrého nevidíme, protože spěcháme něco „důležitého udělat“, s někým se setkat, něco dohodnout, dodělat... A to nejen dnes, ale i v minulosti (v dětství, v mládí), možná i nedávno, pár týdnů a už jsme zapomněli. Až nám to tato věta od Matouše v těchto dnech připomněla. Co s tím dělat, vrátit to už nemůžeme, možná ti lidé z minula ani nežijí. Nebo si teď na nic konkrétního nevzpomeneme.

Právě nadcházející období adventu nám dává prostor ticha na zamyšlení se nad sebou, nad svým životem, nad svými postoji vůči různým lidem. A určitě nám dává možnosti, abychom chyby, či naše nedostatky opravili, dali do pořádku, a to různými způsoby jako jsou modlitby za lidi, kterým jsme nepomohli, obětování svatého přijímání za zemřelé, mše svaté, půst, almužna. Příkoří, těžkosti nebo nemoci či utrpení můžeme obětovat a dát do pořádku naši minulost, ve které jsme byli možná mnohokrát nevšímaví a nevnímaví při potřebách lidí kolem sebe. Abychom jednou patřili mezi ty spravedlivé, o kterých se píše v další části evangelia od Matouše.

P. Mgr. Jozef Florek

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

POTŘEBNÝM DĚTEM NA UKRAJINĚ

„Chci, abychom byli zase všichni spolu.“

Některá přání splnit nedokážeme, jiná ano...

Jak se zapojit do Mikulášské nadílky?

Finanční dar na nákup konkrétního dárku: vyberte si konkrétní dítě a jeho přání na webu <http://www.adoptujsi.cz/kdo-jsme/mikulaska-nadilka-2020/> Zkontaktujte Mgr. Veroniku Mechovou, tel.: 733 741 216 a domluve se, jak dále postupovat. Finanční dar na nákup konkrétního dárku: do 15. 12. 2020.

Finanční dar: na transp. bankovní účet 2800779701/2010 s variabilním symbolem 999, nebo prostřednictvím portálu darujme.cz. Díky Vaší podpoře nakoupíme dárky na Ukrajině a předáme je potřebným dětem. Zaslání finančního daru: do 15. 12. 2020

DIECÉZNÍ CHARITA
OSTRAVSKO-OPAVSKÁSTŘEDISKO HUMANITÁRNÍ POMOCI
A ROZVOJOVÉ SPOLUPRÁCE

Projekt Mikulášská nadílka organizuje Středisko humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Diecézní charity ostravsko-opavské

Poděkování

Za Vaše hlasy

Děkujeme všem, kteří se zapojili do naší výzvy a hlasovali pro náš projekt na vybavení prádelny ve Vidnavě v rámci „ČSOB pomáhá regionům“. Sice jsme nepostoupili do dalšího kola, ale za Vaši podporu jsme velmi rádi. Potěšilo nás, kolik lidí nakonec pro náš projekt hlasovalo. Děkujeme.

Za srdíčka

Velké poděkování patří paní Věře Dobešová z Velké Kraše za krásná šitá látková srdíčka plněná levandulí, která věnovala klientům Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Ti si každý vybrali podle svého vkusu to, které se jim líbilo nejvíce, a nyní jim srdíčka zdobí dveře jejich pokojů. Paní Dobešová nedělá radost domovu poprvé, už na jaře přinesla šité roušky. Ještě jednou moc děkujeme.

Za finanční podporu

Když se v Domově pokojného stáří sv. Františka objevila nákaza Covidem-19, ani jsme netušili, kolik různého materiálu bude potřeba. Proto nás potěšilo, když nás podpořil Výbor dobré vůle - Nadace Olgy Havlové a přispěl nám na zakoupení dezinfekce, jednorázových obleků a respirátorů. Ze srdce děkujeme.

Výbor dobré vůle nás už letos jednou podpořil a my jsme mohli umožnit našim zaměstnancům domovů vzdělávání ve Smyslové aktivizaci. Zatím proběhly dva moduly a teď čekáme, až bude umožněno vzdělávání a bude tak moci proběhnout poslední modul. Děkujeme Výboru dobré vůle, že nám pomáhá zlepšovat naše služby.